

[Boligministeren.]

tes til kontorlokaler, blot den ydre ramme bibeholdes.

I sommeren 1973 afholdt boligministeriet en offentlig idé- og debatkonkurrence med det formål at få belyst, hvorledes et byggeri for udenrigsministeriet bedst kunne indpasses i området under størst mulig hensyntagen til såvel havnefronten og områdets fredede bygninger som til områdets særlige karakter. Konkurrencen viste bl. a., at behovet for nybyggeri kunne mindskes ved at indrette de fredede bygninger m. m. til brug for dele af udenrigsministeriet. I byggeprogrammet for det kommende byggeri forudsattes derfor, at en del af udenrigsministeriets lokaler søges placeret i de fredede bygninger. Der vil blive søgt tilslutning til denne brug og til indretningen og istandsættelsen af de eksisterende bygninger. Efter planerne skulle tagdækningen af de brandskadede bygninger iværksættes allerede i den første byggefase af dette projekt. Restaureringen er således knyttet til opførelsen af et byggeri for udenrigsministeriet. Boligministeren er dog klar over, at bygningerne ikke kan vedblive at henligge i den nuværende tilstand, og at de må istandsættes, hvis de skal bevares.

Jeg håber, at denne korte besvarelse ikke har efterladt nogen tvivl om, at boligministeriet ikke vil unddrage sig sin forpligtelse til at værne om og vedligeholde vore fredede bygninger, men at man tværtimod har i sinde at bevare disse bygninger og søge dem indpasset i en fremtidig bebyggelse på Asiatic Plads. Det er mit håb, at der inden for nær fremtid kan foreligge en afklaring, men noget af årsagen til, at der er gået denne tid, er, at vi naturligvis måtte undersøge det ønske, som finansudvalget havde i denne sag.

Kurt Brauer (SF):

Den megen imødekommenhed fra forskellige ministre kan lede én til at tro, at der ligefrem er iværksat en personlig hvervekampagne. Nu mangler vi bare statsministeren med en indmeldelsesblanket til socialdemokratiet til mig, før hvervekampagnen er fuldført.

Jeg må takke ministeren mange gange for det tilsagn, der lå i det. Der lå også nogle forklaringer og, kan man vel sige, rimelige

undskyldninger for, at det har taget sin tid. Imidlertid er spørgsmålet dukket op for Københavns borgerrepræsentation og magistrat, og hvis ministeren skal nå at undgå at få en påmindelse fra tilsynsmyndigheden på det felt, så skal det altså gå tjep.

Der er så meget mere grund til at lade det gå tjep, som der efter min bedste opfattelse — og jeg passerer stedet dagligt — er faktisk nedstyrtningsfare. Presenningerne sidder ikke ordentlig fast. Det ene af pakhusene er efterhånden faldet en halv meter tilbage i forhold til sin tidligere placering. Det står efterhånden skråt, og jeg ved, at mange beboere er opskræmte over den ringe tilstand, bygningerne befinder sig i. Jeg ville mene, at en blot og bar afstivning og oprydning af området ville blive modtaget med stor glæde af beboerne i området.

Boligministeren (Helge Nielsen):

Jeg kan for det første love, at denne sag meget hurtigt skal blive afklaret for en endelig løsning af dette forhold, og for det andet love et øjeblikkeligt påsyn af, at der ikke på stedet findes forhold, som kan være til fare eller risiko for dem, der færdes på området, eller til skade for de pågældende bygninger.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Kjærulff-Schmidt* (FP) til boligministeren:

„Finder ministeren det rimeligt, at regeringen bruger skatteydermidler til at betale tilskud til kollegier, der ikke kan klare terminen?“

(Spm. nr. 153).

Skriftlig begrundelse.

Siden november 1974 har flere tusinde beboere i kollegiebyggeri nægtet at betale husleje til kollegieselskaberne, der som følge heraf må forudse, at de før eller siden ikke kan klare deres terminsforpligtelser.

Dette spørgsmål har været drøftet ved forskellige lejligheder i folketinget, og hver gang har boligministeren fremhævet, at regeringen ikke agtede at foretage hjælpeforanstaltninger over for kollegieselskaberne.

Efter spørgerens opfattelse kan det ikke være velbegrundet, hvis skatteyderne ud